

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

15.søndag i treenighetstiden – 22.september 2019

Prekentekest: Joh 15,9-12

Lesetekst I: Rut 1,7-11; 16-19a

Lesetekst II: 1 Kor 13,7-13

Å fikk jeg kun være den minste kvist

Dagens bønn:

Trofaste Gud, du elsker oss som en kjærlig mor og far. Vi ber deg: Lær oss å lytte til dine ord, så vi blir rike på innsikt og kjærlighet, ved din Sønn Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den hellige ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet til evighet. Amen.

Kjærlighet

Gjennomgangstonen denne søndagen er kjærlighet. Det kommer tydelig fram gjennom alle de tre tekstene, og understrekes i dagens bønn. Vi møter det først gjennom Ruts oppofrende kjærlighet i forhold til Noomi. Rut er villig til å legge bort sine egne behov for å sørge for at Noomi har det godt. Videre understrekes viktigheten av kjærlighet som grunnlag og utgangspunkt for alt vi gjør, i Kjærlighetens høysang, 1 Kor 13.

Til slutt dette i evangelieteksten med Jesu ord: «Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlighet. Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere.»

Evangelietekstens sammenheng

Utgangspunktet for disse versene er Jesu ord om vintreet og grenene, og er på den måten en liten del av Jesu egenforklaring til det bildet. Det er derfor nødvendig å ta med seg denne sammenhengen inn i prekenen for å virkelig forstå hva Jesus mener.

Når Jesus snakker om seg selv som det sanne vintre, er det naturlig å tenke seg at de mange GT-tekstene om Herrens vingård, og om Israel som et vintre plantet av Gud selv, ligger som et bakteppe for tilhørerne (for eksempel Jesaja 5,1-7 og 27,2, Jeremia 2,21). En kan også tenke seg at vintreet som prydet tempelveggen, som et nasjonalsymbol for Israel, var utgangspunktet for denne bildebruken fra Jesu side. I såfall ligger det i bildebruken en ganske tydelig beskjed om at det er noe nytt på gang.

Bli der

Uansett så er tanken om enheten og felleskapet mellom vintreet og grenene det viktige grunnlaget å ha med seg, når Jesus i vårt tekstavsnitt sier: Bli i min kjærlighet. Det er denne kjærligheten som gir oss liv og gjør oss i stand til å holde Jesu bud. Det er denne kjærligheten som gjør oss i stand til å elske hverandre. Det er derfor avgjørende viktig at vi blir i den.

Så kan en stille seg spørsmålet: Hva kan en gren gjøre for å fortsette å motta den livgivende kraften fra treet?

Som grener på vintreet står vi i posisjon til å ta imot den livgivende kraften fra treets rot.

Som døpte kristne er vi podet inn på treet, men på samme måte som Israel kan vi bli brukket av på grunn av vår vantrø (jfr Rom 11,17ff).

Jeg tror det er viktig at vi ansvarliggjør hverandre i forhold til at vi selv har mulighet til å velge å stille oss i en posisjon som lar Jesu kjærlighet flyte fritt i våre liv. Det vil si å gå til kilden gjennom bibel og bønn, sakrament og kristent fellesskap, samtidig som det er Gud som suverent har podet oss inn, i sin kjærlighet.

Det er også sterkt å se kraften i Jesus kjærlighet til oss. «Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere...» Tygg litt på den setningen. På samme måte som Gud Far elsker Jesus, elsker Jesus oss. Jesus elsker oss like sterkt som Gud Far elsker Jesus. Det gir oss litt perspektiv på hvor høyt elsket vi er.

Salmeforslag:

609 Å fikk jeg kun være den minste kvist

616 La din vingård bære frukt

Per Anton Leite

Sokneprest Stjørdal menighet

per.anton.leite@stjordal.kommune.no